

er man gaaet bort derfra, og det er altsaa sket akkurat af de samme Grunde, man har haft oppe i Sverige til at lade Indflydelsen være forholdsmæssig afhængig af det Bidrag, der ydes til Kommunens Udgifter.

I den svenske Lov er det saa fastsat, at der i visse Tilfælde fordres kvalificeret Majoritet, altsaa ret nær den samme Ordning, som Venstreministeriet i sin Tid foreslog. Og jeg oplyste i Foraaret, at man ogsaa indenfor den socialdemokratiske Hovedorganisation, de samvirkende Fagforbund, har Bestemmelser om kvalificeret Majoritet i visse Tilfælde. Naar Sagen stiller sig saaledes, tror jeg, at man skulde gaa lidt bort fra de mere almindelige Udtalelser, som man har fremsat, og som ere blevne til Slagord, og tage Hensyn til den samlede Befolknings Tarv og se at finde en Ordning paa dette Forhold. At Højre er villigt dertil, er aabenbart, thi det foreligger der utvetydige Vidnesbyrd om. Ikke alene er det erkendt f. Eks. af den højtærede Konseilspræsident, at Højres Indrømmelser ere betydelige, men ogsaa en Venstremand oppe i Landstinget har i Sommerens Løb sagt: Vær varsom med at tale om Kamp mod Landstinget, thi for ganske faa Aar siden var det jo utænkeligt, at man fra Højres Side vilde stille sig saa imødekommende, som man her har gjort.

Naar man i denne Forbindelse har brugt Udtrykket „Tillid til Menigmand“, og man vil spørge mig: Har du ingen Tillid til Menigmand? vil jeg dertil svare: Ja og Nej, det kommer an paa, hvem Menigmand er. Men sikkert er det, at jeg har en grundfæstet Tillid til, at naar Lovgivningsmagten vedtager et Lovforslag, hvorved man giver dem, der ingen Skat eller næsten ingen Skat betale, hvis Skatteydelse er uafhængig af, om Skatteprocenten i Kommunen er høj eller lav, lige Valgret med de største Skatteydere i Kommunen, ville de benytte sig af denne Tilladelse, der er lovlig, og saa ville de selvfølgelig lytte til de Raad, der ville komme fra socialdemokratiske Side om at stille flere og flere Krav til Kommunen. De kunne gøre det paa fuldstændig lovlige Maade, thi begge Rigsdagens Afdelinger have vedtaget en Lov, der giver dem en positiv Anvisning til stadig at lade Fordringerne stige, og det kan ikke nytte, at

vi saa staa tilbage med Udtrykket „Tillid til Menigmand“, thi saaledes vil det gaa, og ingen kan være i Tvivl om, at Socialdemokratiet, der ikke har saa overmaade meget mere at gøre i Byerne, vil kaste sin Styrke ud paa Landet, gennemfare det paa Kryds og tværs og oplære Befolkningen i dette, som da ogsaa vil være fuldstændig lovligt. Inden det bliver for sent, henstiller jeg derfor til Overvejelse i de forskellige Partier, om det ikke vilde være rigtigt, at man gjorde en lille Standsning paa Vejen.

Jeg omtalte før de kongevalgtes Stilling i Forfatningen, men skal naturligvis ikke komme videre ind paa Spørgsmaalet om de sidst kongevalgte, som er berørt af et Par ærede Medlemmer og ligeledes af den højtærede Konseilspræsident. Man skal være overmaade varsom, naar man fremsætter Udtalelser om Personer. For to Aar siden, da den tredje sidste kongevalgte var bleven udnævnt, tillod jeg mig at udtale: „Om den sidst valgte Kvalifikation skal jeg ikke udtale mig. Jeg maa antage, at det er Venstres i alle Henseender bedste Mand, thi det er kun de bedste Mænd, man sætter paa de største Tillidsposter.“ „Men“, tilføjede jeg, „een Ting er sikker nok, det vilde være vanskeligt at vælge en Mand, der i det sydøstlige Jylland skulde kunne bevirke et større Frafald fra det ministerielle Parti end denne“. Det er en Udtalelse, som ikke indeholder noget Angreb paa den paagældende. Naar den højtærede Konseilspræsident overfor de voldsomme Angreb, der ere komne frem paa denne Mand, forleden Dag udtalte sig om Ministeriets Uheld og sagde, at han den Gang, han gik i Borgen overfor Kongen med Hensyn til denne kongevalgte, var ubekendt med, hvad der senere kom op, er det jo givet, at disse hans Ord staa til Troende. Jeg vilde imidlertid have sat Pris paa, at den højtærede Konseilspræsident, da han paa en Maade ogsaa gik i Borgen for ham her under Forhandlingerne, efter at disse Sager allerede vare komne op, havde brugt mindre stærke Udtryk, end han den Gang brugte.

Saa ønsker jeg at udtale mig om et Par Ting, som ganske vist ere blevne berørte af andre ærede Medlemmer, men